

Dr. EDWARD DENNIS GOY
(1926.–2000.)

IN MEMORIAM

Upoznao sam dr. Goya 1974., kad sam radio kao lektor na Školi za slavenske i istočnoevropske studije Sveučilišta u Londonu, iako sam za njega bio čuo od njegovih učenika kao vodećeg stručnjaka za južnoslavenske jezike u Cambridgeu. U razgovoru mi je usput, i bez samohvale, spomenuo da prevodi Gundulićeva *Osmana*, pri čemu je nastojao prevoditi stih za stih. O tom sam ugodnom iznenađenju obavijestio svog tadašnjeg profesora Rudolfa Filipovića, koji je svojom vještinom i marom pridonio da je *Osman* na engleskom otisnut u Hrvatskoj kao publikacija Akademije. Na drugima je da ocjenjuju detaljno kakvoću prijevoda u usporedbi s originalom, no vrlo je važno da danas studenti slavenskih i komparativnih filoloških studija diljem svijeta imaju priliku da si dočaraju, putem prijevoda na današnji “globalni” jezik, tematiku i poetiku pjesnika koji je dobio tako važno mjesto u povijesti hrvatske književnosti, što bi im bilo teško ostvarivo bez poznavanja jezika dubrovačke književnosti.

Dr. Goy je na maturi, 1943., između ostalog polagao i ruski. Kad je bio pozvan u vojsku 1945., kako je poznao ruski (»prilična ekscentričnost u ono doba«), poslali su ga u Cambridge na tečaj ruskoga za prevoditelje, pa je u tom svojstvu i djelovao u Poljskoj i Njemačkoj. Nakon što je odslužio vojni rok, bio je primljen na Queen’s College u Cambridgeu, gdje je uz ruski studirao srpsko-hrvatski i diplomirao je s odličnim uspjehom. 1951. doktorirao je u Cambridgeu tezom o infiltraciji ruske književnosti i misli u Srbiju. Od 1954. do 1990. godine bio je predavač srpsko-hrvatskoga i ruskoga na Sveučilištu u Cambridgeu.

Nakon epizode s *Osmanom* dogodilo se da nisam dalje pratio rad E. Goya, dok nisam saznao da mu je na Hvaru izdan prijevod Hektorovićeve *Ribanja*.

Spomenut ću i to da se devedesetih godina, kao udovac, vjenčao s Jasnom Levinger, doktoricom filologije Zagrebačkoga sveučilišta i bivšom docenticom na anglistici u Sarajevu, koja mu je, po njegovu vlastitom priznanju, pomagala u prevođenju.

Tek nakon vijesti o njegovoj smrti, došao sam do dijela njegove bibliografije posredstvom kolege Dušana Puvačića, posebno prijevoda, i bio impresioniran velikim njegovim književnoznanstvenim i prevodilačkim djelom iz hrvatske i srpske književnosti. Navest ću sljedeće studije i prijevode hrvatske književnosti dr. Goya:

Marko Marulić, *An Early Sixteenth Century View of the East–West Conflict*. *British Croatian Review* IV, 1977.

Hektorović and His Ribanje, *British Croatian Review* IV, 1977 [uvod prijevodu].

Gundulić and His Osman, u knj. *Osman. An Epic Poem in Twenty Cantos*. Zagreb : Yugoslav Academy of Sciences and Arts, 1991.

A Word or Two on Krleža, u *Kritika etc.*, internet 1998.

Miroslav Krleža: *The Banquet in Blitva*. Northwestern University Press, Illinois, 2000 [prijevod]

Vladan Desnica: *Justice*. U knj. *New Writing in Yugoslavia*, 1970 [prijevod]

Nikša Pelegrinović »Jedjupka« a Gypsy Masque (1527). *British Croatian Review* IV, 1977, 13–26.

Petar Hektorović: *Fishing and Fishermen Conversation*. *British Croatian Review* 1979, 15, 3–12.

Ivan Gundulić, *Osman. An Epic Poem in Twenty Cantos* (1638). Zagreb : Yugoslav Academy of Sciences, 1991 [prijevod]

Dragutin Tadijanović, *Selected Poems*, zajedno s Dennisom Wardom. Zagreb : Hrvatski P.E.N., 1993.

Petar Hektorović, *Ribanje i ribarsko prigovaranje*. Centar za kulturu Staroga grada, Stari grad, Faros, 1997.

Ivan Gundulić, *Dubravka* (1627). *British Croatian Review* III(1976):9, October 1976, 2–22.

Withdrawal and Alienation in Ivo Andrić's Works. *Slavonic and East European Review*, 1963.

Prevodio je i srpske pisce i pisao o Branku Radičeviću, Lazi Lazareviću, Momčilu Nastasijeviću, Miodragu Bulatoviću, Jovanu Dučiću, Milošu Crnjanskom, Meši Selimoviću (prijevod) i dr.

Njegovom su smrću hrvatska i druge južnoslavenske književnosti izgubile posrednika u zemlji gdje se o tim književnostima ne zna mnogo.

Damir Kalogjera